

در بخش نخست گفت و گو با «انتخاب»

امیر احمدی: با مقامات اقتصادی دولت احمدی نژاد دیدار داشتم/ به آمریکایی ها می گویم واقعیت با آنچه در «صدای آمریکا» می شنوید، فاصله ای زیاد دارد

خبرگزاری انتخاب: • مصطفی فقیهی: تنها ۶ ساعت مانده به خروج هوشنگ امیر احمدی از تهران و البته سه ساعت پس از فیلترینگ ۵ باره ی «انتخاب»، در بامداد روز شنبه در لابی هتل استقلال با وی دیدار کردم. پروفیسور هوشنگ امیر احمدی استاد دانشگاه رانگرز که سالیانی است تلاش های گسترده ای برای آغاز روابط ایران و آمریکا کرده، همواره خواسته خود را به دولت های ایران و آمریکا نزدیک کند و نقش "لابی" را در این بین ایفا کند.

۷ مرداد ماه ۱۳۸۷ ساعت: ۱۳، ۴۱
خبرگزاری انتخاب:

تنها ۶ ساعت مانده به خروج هوشنگ امیر احمدی از تهران و البته سه ساعت پس از فیلترینگ ۵ باره ی «انتخاب»، در بامداد روز شنبه در لابی هتل استقلال با وی دیدار کردم. پروفیسور هوشنگ امیر احمدی استاد دانشگاه رانگرز که سالیانی است تلاش های گسترده ای برای آغاز روابط ایران و آمریکا کرده، همواره خواسته خود را به دولت های ایران و آمریکا نزدیک کند و نقش "لابی" را در این بین ایفا کند. امیر احمدی معتقد است که «هیچ گاه بحث رابطه با آمریکا انقدر جدی نبوده چرا الان رابطه با آمریکا، مسئله ای ملی شده» وی، «جدی شدن بحث رابطه با آمریکا» را حاصل و دستاورد تلاش های چندین ساله ی خود می داند. امیر احمدی حتی حق خود را برای حضور در دور دهم انتخابات ریاست جمهوری محفوظ دانسته و می گوید: «من تمام خصوصیات یک رئیس جمهور را دارم، هم استاد دانشگاه هستم و هم در روابط بین الملل کار کرده و هم مدیریت می دانم».

امیر احمدی به دلیل دوری بیش از سه دهه خود در از ایران، درک صحیحی از جناح بندی های سیاسی و روابط حاکم بر آن ندارد و برعکس جریانات و جناح بندی های سیاسی آمریکا که تسلط خاصی بدان دارد، تحلیل چندان دقیقی از روابط احزاب و جناح های سیاسی ندارد و بیشتر در روابط بین الملل و لابی گری دو کشور ایران و آمریکا، تبحر دارد. او با چهره های نزدیک به دولت بوش و همچنین دولت کلینتون، رابطه ای چندین ساله دارد و «سعی می کند همواره از این طریق، روابط دو کشور را بهتر کند»

امیر احمدی برای ایجاد روابط حسنه با آمریکا یک راه دارد که همواره آن را به مقامات ایرانی توصیه می کند «باید یک پارچ آب یخ روی صورت آمریکا ریخت

بخش نخست آخرین گفت و گوی هوشنگ امیر احمدی در ساعت ۲،۳۰ بامداد روز شنبه با «انتخاب» در پی می آید:

با عرض سلام، ممنون از این که وقت تان را در اختیار «انتخاب» قرار دادید، به عنوان اولین سنوال، قصدم طرح یک سنوال کلینشه ای و ابتدایی است که یک بیوگرافی مختصر و مفید برای ابتدای گفت و گو ارایه دهید، هر چند طی روزهای اخیری که جنابعالی در تهران هستید، زندگینامه و بیوگرافی شما، بارها در رسانه های مختلف منعکس شده است.

امیر احمدی: خواهش می کنم، بنده هم از شما تشکر می کنم، اینجانب استاد دانشگاه رانگرز آمریکا هستم و رئیس شورای ایرانیان - آمریکاییان هستم، شورایی که در جهت یک درک بهتر بین دو ملت ایران و آمریکا و دو دولت ۱۵ سال پیش در آمریکا تاسیس شد، کماکان مانند سال های گذشته کنفرانس و سخنرانی های متعدد برگزار می کنیم.

فقیهی: آیا وابسته به جای خاصی در آمریکا هستید؟ منظورم یک نهاد یا ارگان دولتی است.
امیر احمدی: خیر، کاملاً غیر وابسته هستیم و از دولت هم پولی نمی گیریم.

فقیهی: بالاخره بودجه این انجمن از کجا تامین می شود؟
امیر احمدی: از برخی کمپانی های آمریکایی، فروش مبطوعه و همچنین از برخی افراد خیر و خیر خواه، بودجه ما تامین می شود.

فقیهی: یعنی هیچ گونه وابستگی به دولت آمریکا ندارید؟

امیر احمدی: خیر، ما همیشه از دولت ها دوری میکردیم، چرا که براساس اساسنامه این شورا، نمی توانیم وابستگی داشته باشیم.

فقیهی: هیات مدیره چه کسانی هستند؟
امیر احمدی: من رییس این شورا هستم و رییس جانسون یکی از سناتورها، رییس هیات مدیره است. ما دفتری هم در شهر پرنس و داریم که البته مستقل از دانشگاه است.

فقیهی: چه سالی ایران را ترک کردید؟
امیر احمدی: سال قبل از انقلاب، ایران را ترک کردم اما در سال ۱۹۸۶ تا ۸۸ پس از انقلاب به دعوت آقای مهدی چمران که الان رییس شورای شهر است، در کنفرانس ها و همچنین مناطق جنگی حاضر شدم که از افتخارات من است. من در مورد ایران کلی کتاب نوشتم. سال ۱۹۹۰ در مورد اقتصاد بعد از انقلاب کتابی به زبان انگلیسی منتشر کردم، کتاب های دیگری در مورد انقلاب، جامعه مدنی، جزایر تنب بزرگ و کوچک و... نوشته ام که برخی از آنان به زبان فارسی ترجمه شده است

فقیهی: به دعوت چه کسی برای نخستین بار در دولت فعلی، به ایران آمدید؟
امیر احمدی: واقعیتش را بخواهید من الان خودم آمدم نه به دعوت کسی یا دولت، در واقع به همراه خانواده و برای تعطیلات آمده ام.

فقیهی: شما می گوید با سه دولت گذشته ایران در مورد بحث رابطه با آمریکا رابطه ای نزدیک داشتید و نقش یک لابی بین دو دولت ایرانی و آمریکایی بودید، کدامیک از این دولت ها انعطاف بیشتری نشان دادند؟

امیر احمدی: دولت آقای هاشمی خاتمی و احمد نژاد هر سه به طرق مختلف سعی کردند رابطه با ایران و آمریکا به جایی برسد، در دولت آقای هاشمی، دنیای شکل دیگری بود و با توجه به جنگ ۸ ساله، ایران نیاز به بازسازی داشت، بنابراین ایشان سعی می کرد که بازگشایی اقتصادی با آمریکا داشته باشد، (هاشمی) فکر می کرد که اینطوری می توان رابطه با آمریکا را سامان داد که راه به جایی نبرد.

پس از آن، آقای خاتمی آمد که در مباحث فرهنگی و گفتمان تمدن ها، با دولت آمریکایی رابطه برقرار کند، دوران ایشان، کم تشنج تر بود ایشان اما به دلیل فرصت های متعددی که برای ایجاد این رابطه داشت و قدمی برداشت، دوران فرصت سوزی نام می گیرد، چرا که در هر دو سو فرصت های زیادی خلق شد که از سوی طرف دیگر از بین رفت، مثلاً من خانم آلبرایت رو قانع کردم که از ایران به خاطر قضایای ملی شدن نفت و حمایت از حکومت شاه، عذر خواهی کند، صادرات مواد غذایی را آزاد کرد، متأسفانه اقدام خاصی از سوی دولت آقای خاتمی انجام نشد که البته حتماً معذوریت ها و محدودیت هایی هم بوده است. آقای خاتمی نه این که نخواست اما نشد، دولت ایشان از سویی دولت آرامش و از سوی دیگر، فرصت سوز بود.

اما دوره ی احمدی نژاد دوره ی تنش است، ایشان سعی می کنند از فرصت ها استفاده کنند، ایشان هم تنش ایجاد می کند هم صلح می خواهد که این یک تناقض بزرگ ایجاد می کند، البته ایشان علاقمند به حل مشکل است و بیش از بقیه سعی کرده یک سری کارهایی برای حل رابطه با آمریکا انجام دهد، ولی خب دوران خیلی سختی است، مشکل ایران با اسرائیل حادثر شده و متأسفانه فرصت های خوبی بوده که از دست رفته است.

آدرس جدید و بدون فیلتر سایت «انتخاب»: www.TikNews.info

فقیهی: یک سؤال تکراری که این روزها بارها از شما پرسیده شده اما هیچ وقت پاسخ صریحی ندادید، با چه مقاماتی در ایران گفت و گو کرده اید؟
امیر احمدی: این بحثی نیست که بخواهم بکنم چون بحث مهمی نیست و نتیجه مهم است

خب اگر جلسه ای داشتید چرا اعلام نمی کنید؟
امیر احمدی: شاید برای برخی مشکل ساز شود.

فقیهی: اینگونه بسیاری تصور می کنند که اصلاً دیداری نداشتید، صراحتاً بگویید با چه کسانی دیدار داشتید؟
امیر احمدی: نمی توانم اسم ببرم.

فقیهی: وقتی اسم نمی برید، این تعبیر ایجاد می شود که اصلاً دیداری نبوده یا غیر مستقیم اشاره می کنید که باعث می شود احساس شود شما با خیلی ها دیدار داشتید، خب اگر معذوریت دارید بگویید با چه نوع مقامی در دولت دیدار داشتید؟ مثلاً مقامات وزارت خارجه، اقتصادی
امیر احمدی: بله، بیشتر با مقامات اقتصادی دولت دیدار کرده و حرف زدم، یک سری دعوت ها هم از سوی گروه های سیاسی صورت گرفت، گروه هایی که بالاخره به نوعی سعی در رفع تنش های ایران و آمریکا می کنند، در مجموعه پیشرفت خوبی حاصل شده است.

فقیهی: این پیشرفت ها چه بود؟
امیر احمدی: دولت ایران که خوشبختانه حامل سیگنالهای خاصی برای مذاکره با آمریکاست، باید دید در آمریکا چگونه برخورد خواهد شد.

فقیهی: اشاره کرده اید که دفعه قبل که از ایران به آمریکا بازگشتید گزارشی در کنگره و سنای آمریکا ارائه دادید، آیا این بار حامل پیام یا حامل گزارشی هستید؟
گزارشی که قرائت نخواهم کرد، اما نقطه نظرات مرتبط و ایجاد شفافیت سیاست های دو طرفه، را بیان می کنم، آمریکایی ها درک درستی از سیاست های ایران ندارند و بالعکس.

فقیهی: محور این نقطه نظرات چیست؟ لطفاً صراحتاً بگویید.
امیر احمدی: مهمترین نظری که انتقال خواهم داد این است که واقعیت های این کشور (ایران) خیلی متفاوت از آنچه در صدای آمریکا می شنوید، است، اینگونه نیست که همه چیز این کشور سیاه باشد یا سفید، کشوری هست خاکستری با خوبی ها و بدی های خودش. آمریکایی ها باید بدانند با واقعیت افسانه هایی که در مورد ایران گفته میشود، خیلی متفاوت است.

فقیهی: این پیام را برای چه شخصیت، گروهی می برید؟
در سنا و کنگره، سناتور ها، وزارت امورخارجه با برخی چهره این نقطه نظرات را درمیان می گذارم

: من متوجه نشدم با چه شخصیتی دیدار کردید، اینها که گفتید خیلی کلی است، لطفاً دقیقتر اشاره کنید

هوشنگ امیر احمدی: ببینید، من با نفر دوم وزارت خارجه آمریکا مثل آقای نیکلاس برنز که البته الان تغییر کرده و ویلیام بنس جانشینش شده و دیگر شخصیت های بلند مرتبه دولت بوش دیدار خواهم داشت.

ادامه دارد...

• **مصطفی فقیهی**

Editor@Entekhab.ir
Editor@TikNews.Net